

ภาคผนวก ค

รายงานและข้อเสนอแนะ จากการประชุมการอภิปรายกลุ่ม (Focus Group)

เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำแบบสอบถามในงานวิจัย
โครงการวิเคราะห์และจัดทำรายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่ ทั่วประเทศ วันศุกร์ที่
19 ตุลาคม พ.ศ. 2555 เวลา 13.00- 16.00 น. ณ อาคาร 50 พรรษามหาชริราชสงคราม บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

รายนามผู้เข้าร่วม

1. พ.ต.ท.สนธยา รัตนธาส	ผู้อำนวยการส่วนคดีอาญาพิเศษ2
สำนักคดีอาญาพิเศษ2 กรมสอบสวนคดีพิเศษ
2. พ.ต.ท.ณรงค์ศักดิ์ บวรวงศ์พิทักษ์	รอง ผกก. กลุ่มงานสารสนเทศฯ ศูนย์เทคโนโลยี
สารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
3. รศ. ดร. จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย	อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. ผศ.ดร. สุณีย์ กัลยาจิต	ประธานหลักสูตรอาชญาวิทยา การบริหารงาน
ยุติธรรมและสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล
5. พ.ต.ท. ดร. พรเทพ สุติปัญญา	สารวัตรใหญ่ สถานีตำรวจนครบาลบางโพ
6. คุณขวัญเนตร สุขใจ	หัวหน้างานวิชาการและงานวิจัย
สำนักวิชาการและวิเทศสัมพันธ์
สภาสังคมสงเคราะห์ฯ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ
7. อาจารย์ไชยา เรืองดี	รองหัวหน้าศูนย์ฯ ศูนย์พัฒนาข้อมูล
กระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม
8. คุณณัฐวุฒิ อินทร์เนตร	ผู้ช่วยหัวหน้าศูนย์ฯ ศูนย์พัฒนาข้อมูล
กระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม
9. คุณอัครวุฒิ ปลั่งคง	หัวหน้าโครงการวิจัย
10. ดร.อาภาศิริ สุวรรณานนท์	นักวิจัย
11. ดร. จันท์แรม เรือนแป้น	นักวิจัย
12. ดร. ชชาติชาย มหาศีตะ	นักวิจัย
13. นางสาวรัฐลักษณ์ พิทักษ์จักรพิภพ	ผู้ช่วยนักวิจัย
14. น.ส.จารุภา ยัมละมัย	เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย

เปิดประชุมเวลา 13.30 น.

กล่าวเปิดการประชุมโดย ดร.ปาริชาติ นิติมานพ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ให้เกียรติเป็นประธานกล่าวเปิดการประชุม โดย ดร.อาภาศิริ สุวรรณานนท์ หัวหน้าโครงการวิจัย ได้กล่าวแนะนำผู้เข้าร่วมอภิปรายกลุ่มย่อย และเริ่มการอภิปรายกลุ่มดังต่อไปนี้

ดร. อาภาศิริ สุวรรณานนท์ หัวหน้าโครงการวิจัยได้นำเสนอโครงการวิจัยการวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำแบบสอบถามในงานวิจัยโครงการวิเคราะห์และจัดทำรายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ โดยได้นำเสนอเกี่ยวกับที่มา วัตถุประสงค์ เป้าหมายการดำเนินงาน กรอบแนวคิดในการวิจัยและผลที่คาดว่าจะได้รับในงานวิจัยนี้

ดร.จันทร์แรม เรือนแป้น นักวิจัย อธิบายขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่ทางสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้จัดเก็บ โดยที่ปรึกษาได้รับข้อมูลที่เป็นData base ทั้งหมด และData Dictionary เพื่ออธิบายความหมายและฐานข้อมูลตัวแปรแต่ละตัว ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมSPSS ประกอบด้วย การตรวจสอบข้อมูลทั้งหมด การแปลงข้อมูลบางส่วน (เช่น การ recode การจัดกลุ่มใหม่ ฯลฯ) ให้เหมาะสมต่อการนำเสนอ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการจัดทำตารางไขว้ ทาง โดยจำแนกระหว่าง ตัวแปร ลักษณะพื้นที่ที่ประสบเหตุ (ในเขตเทศบาล / นอกเขตเทศบาล) และ ประเภทอาชญากรรม (อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน/ ต่อชีวิตและร่างกาย/ ทางเพศ / การแอบอ้างใช้ข้อมูล ฯ) เพื่อให้สามารถนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาเปรียบเทียบกับรายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่ทำไว้ ในปี พ.ศ.2550 – พ.ศ. 2551 ว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใดเมื่อเทียบจากทั้ง2 ช่วงเวลา จากนั้น จะนำข้อมูลที่วิเคราะห์แล้วมาจัดทำในรูปตาราง และเขียนคำอธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดในตาราง โดยแยกการนำเสนอเป็น10 ตอน ตามที่ปรากฏในแบบสอบถาม

จากนั้น ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่อที่ประชุม และได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับแบบสอบถามซึ่งมีผลถึงการจัดเก็บข้อมูลและการจัดทำฐานข้อมูล โดยข้อสังเกตเหล่านี้ จะเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสอบถามระยะต่อไป

เนื่องจากข้อมูลมีรายละเอียดเป็นจำนวนมาก ทำให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 ค่อนข้างยาว จึงได้มีการหารือต่อที่ประชุมถึงวิธีการนำเสนอข้อมูลในบทที่ 4 ว่า ควรจะใช้วิธีอธิบายโดยละเอียดทุกตัวแปร โดยเริ่มจากการอธิบายในภาพรวม การเปรียบเทียบข้อมูลจำแนกตามพื้นที่ และการเปรียบเทียบข้อมูลจำแนกตามประเภทอาชญากรรม โดยแสดงตารางไว้ในภาคผนวก หรือจะใช้การอธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสรุปและแสดงตารางประกอบไว้ด้วยกันในบทที่4

รศ. ดร. จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย ได้ให้ความเห็นดังนี้ จากข้อมูลที่สำนักงานสถิติได้แปรผลปี พ.ศ. 2548 เริ่มตั้งแต่มีโครงการเกิดขึ้นระยะแรกนั้นได้มีการศึกษาค้นคว้าตัวอย่างจากงานวิจัยและตำราต่างประเทศแล้วนำมาปรับใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ ของประเทศไทยในขณะนั้นและเมื่อปี พ.ศ. 2549 ก็ได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลในต่างจังหวัด และประมาณปี

พ.ศ.2550 – พ.ศ. 2551 จึงได้ทำการศึกษาทั่วประเทศ แล้วประสบปัญหารัฐธรรมนูญธรรมในสมัยนั้นไม่สนับสนุนงานวิจัย ทำให้โครงการต้องหยุดชะงักไป และเริ่มกลับมาทำใหม่โดยคณะที่ปรึกษาชุดปัจจุบัน การวิเคราะห์ในครั้งแรกยังไม่มีฐาน ก็ทำทฤษฎีในแง่ Basic คือสำรวจข้อมูลพื้นฐานได้ การเปรียบเทียบต้องมีบริบทเทียบย้อนหลังเพิ่มขึ้น รวมทั้งงานต่างประเทศ เพราะในขณะนั้นเป็นครั้งแรกและมีครั้งเดียวก็ถือว่าเป็นการนำร่องทั่วประเทศ แต่ครั้งนี้เมื่อได้ข้อมูลมาส่วนหนึ่งแล้ว อย่างเช่นพบว่า ข้อมูลในมุมมืด (Dark Figure) สมัยนั้นที่ทำ ท่านก็จะไม่ปิดมันไว้ที่ ร้อยละ63.2 และที่ ร้อยละ38 เศษๆที่แจ้งความกับตำรวจ แต่ตอนนั้นมันเป็นร้อยละ 66 ตัวเลขแบบนี้ อันนี้ดูจากชุดที่แปลผลมา ว่าเวลาผ่านไปแต่ทำไมข้อมูลในมุมมืดเพิ่มขึ้นแสดงถึงความล้มเหลวหรือไม่ ซึ่งจะโยงกับแบบสอบถามที่เตรียมแพลนไว้ก่อน นั่นก็คือจุดที่มันจะต้องลึกเข้าไป มากกว่าที่จะทำพื้นฐาน

เรื่องที่เคยเป็นปัญหาอยู่ ก็คือ อาชญากรรมทางเพศมักจะไม่ได้ข้อมูล ซึ่งตัวนี้มันไปผูกโยงกับการที่จะอบรมคนที่ไปเก็บ ครั้งนี้เมื่อเค้าเก็บข้อมูลไปแล้ว ณ จุดหนึ่งก็คงพลาดไปก็ฝากด้วยสำหรับครั้งนี้ เนื่องจากว่า ถ้าไม่อบรมก็คงไม่มีใครยอมเปิดปากว่าเพิ่งถูกข่มขืนมาเมื่อปีที่แล้ว ตัวเลขพวกนี้แทบจะใช้เป็นประโยชน์ไม่ได้ ที่นี้ส่วนที่ตามมาก็คือ ในแบบสองถามมี สอญ.1 กับ สอญ. 2 แต่ว่าที่เสนอมามันมีแต่ สอญ. 2 ก็เลยไม่แน่ใจว่า สอญ. 1 ยังคงเก็บอยู่หรือไม่ เพราะว่าความยุ่งยากมันไปอยู่ใน สอญ. 1 แล้วก็ไปโยงกับสำนักงานสถิติ ดังนั้นตัวนี้มันเลยหลุดไปก็เลยไม่รู้ว่าจะตกลงนิ่งไปแล้ว และโฟกัสเฉพาะจุดหรือไม่ ดังนั้นตัวนี้แทนที่จะดูตัวเดียวโดดๆ เวลานำไปใช้มันไม่สมบูรณ์ เพราะว่าต้องดูทั้ง สอญ. และ สอญ. 2

อีกประเด็นหนึ่งคือ การใช้ SPSS เพื่อที่จะ Cross ภูมิภาค ซึ่งก็คงใช้SPSS หมด เพราะส่วนใหญ่เป็นร้อยละ เป็นลักษณะการสรุปแบบปกติทั่วไป อาจเป็นเพราะว่างานวิจัยครั้งนี้ อาจต้องทำการศึกษามากกว่าที่เคยศึกษาในครั้งก่อนๆ ภาพรวมของการเก็บก็คือในประเทศต่างๆ สำนักงานสถิติต้องร่วมกับสำนักงานยุติธรรม ข้อเสียก็คือว่าท่านจะไม่ว่าหน่วยงานที่นำไปใช้เป็นอย่างไรมาก่อน เพราะหน่วยงานที่นำไปใช้ไม่ใช่สำนักงานสถิติ อาจเป็นคนในกระบวนการยุติธรรม ตั้งแต่ ตำรวจ หรือว่า คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

อีกจุดหนึ่งที่อยากแนะนำ ว่าอยากให้ศึกษาจากเล่มเก่าที่มีข้อเสนอแนะไว้ว่าควรทำอะไรเพิ่ม ขาดอะไรและควรมีอะไรเพิ่ม ซึ่งควรเอามาทำต่อเช่น เราพบว่าพอมิข้อมูลในมุมมืดกว่า 60 กว่าเปอร์เซ็นต์ สิ่งที่เราพบในแปรผลของสถิติทำให้ได้ข้อมูลที่ว่า ทำไมไม่แจ้งตำรวจ โดยพบว่าไม่แจ้งตำรวจเพราะ จัดการด้วยวิธีอื่นหรือไม่แจ้งเพราะเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ตัวที่หายไปคือการจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยวิธีอื่นซึ่งในโลกปัจจุบันนี้ประเทศของเราจะใช้ยุติธรรมทางเลือก ยุติธรรมสมานฉันท์ ยุติธรรมชุมชน ใช้กำนันผู้ใหญ่บ้านไกลเกลี่ย มีกฎหมายใหม่ออก พรก.ที่ใช้ฉบับที่ 7 นายอำเภอทั้งหลายทำหน้าที่นี้ ดังนั้นจึงมีการไกลเกลี่ยด้วยวิธีอื่น ทำให้คดีอาญาเหล่านี้ระงับไป คือมันมีทั้งแง่ทั้งอาญาแต่มันรวมอาญาด้วย แต่ตัวเลขสถิติที่ได้เหมือนกับเป็นการโยนความผิดให้ตำรวจฝ่ายเดียว ทำไมตำรวจถึงไม่ทราบเลย ทั้งๆที่เหตุที่ไม่ทราบมันมีเหตุ

เพราะมันมีวิธีอื่นที่ประเทศได้พัฒนาขึ้นเป็นวิธีที่ดี ก็คือวิธีการไม่ใช่กรอบ แต่เรียกว่าวิธีการทางเลือก ควรนำมาศึกษาเพิ่มเติม ถ้าเราเพิ่มขึ้นอย่างเช่น เหมือนกับวงกลม ศูนย์หนึ่งเพิ่มขึ้นมาอีกหนึ่งอัน มันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานยุทธธรรม แล้วเห็นภาพเลยว่า ไม่ใช่ความผิดของตำรวจ แต่จำนวน 66 ที่ได้ไม่ใช่ Dark Figure แท้จริง แต่มันคือการสมมุติ 20 เปอร์เซนต์ ข้อมูลมามีความจริงเหลือแค่ 40 เปอร์เซนต์ เพราะฉะนั้นฝากเป็นข้อสังเกตว่าให้ดูกฎหมายที่เพิ่มขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไปอันมีผลเกี่ยวเนื่องทำให้โจทก์ในระบบสำรวจในอนาคตจะได้ตอบโจทก์ที่ทันสมัยยิ่งขึ้นต่อไป ถ้าพูดถึงผู้ถูกกระทำมันมีลักษณะเป็น Passive อยู่ มีการให้คำจำกัดความที่มันนุ่มลึก ในทางอาชญา อยากรู้ให้ชี้ให้เห็นว่าจุดยืนหรือ stand point ของเราอยู่ตรงไหน เช่น ถ้าเลือดสาดกระจายนั้นคือรุนแรง แสดงว่าค่ากัน ถึงโคตรถึงเห้งงายเลยไม่รุนแรงใช่ไหม เพราะมันไม่ปรากฏ ถือเป็นข้อสังเกตเพิ่มเติม

ดร.จันทร์แรม เรือนแป้น ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ประเด็น “อื่น ๆ” ที่ท่านประธานได้กล่าวถึงในหลาย ๆ ตัวแปร มีความถี่และคำร้อยละค่อนข้างสูง และไม่ใช้กลุ่มที่เป็นลำดับสุดท้ายของตัวแปรนั้น ๆ แต่การจัดทำฐานข้อมูลได้รวมทุกอย่างที่ไม่ใช่ตัวเลือกที่ปรากฏในแบบสอบถามให้อยู่ในกลุ่ม “อื่น ๆ” การวิเคราะห์ข้อมูลจึงไม่สามารถคลี่รายละเอียดเหล่านี้ออกมาให้เห็นได้

รศ. ดร. จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย มีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมตั้งคำถามยุทธธรรมต้องเกาะติดกับคนเยอะๆ เพราะว่าต้องติดต่อกันทั้งกลางวันทั้งกลางคืน ถ้ามีสัมพันธภาพที่ดีเราก็จะบอกได้เลยว่าตัวนี้ต้องแบบนี้แบบนี้ เหมือนกับต้องกัน นั้นมันทำได้เพราะมันเป็นข้อมูลที่เก็บ แล้วก็ได้อ้อมมาพร้อมกันการแปลแตกต่างกันก็ถือเป็นเรื่องแต่ละคน ขอตั้งคิดว่าต้องมีโค้ดสั้นขึ้นมาให้เราได้เลย ถือเป็นความยุ่งยากกว่าถ้าเรามีโค้ดให้ได้ก็จะเป็นลักษณะที่ข้อมูลไม่สมบูรณ์

ดร.อาภาศิริ สุวรรณานนท์ ได้เรียนเชิญท่านที่ต้องการแสดงความคิดเห็นท่านต่อไป ซึ่งได้แก่ พ.ต.ท.ณรงค์ศักดิ์ บวรวงศ์พิทักษ์

พ.ต.ท.ณรงค์ศักดิ์ บวรวงศ์พิทักษ์ ได้ให้ความคิดเห็นว่า ผมดูแลเรื่องสถิติคดีอาชญากรรมแห่งชาติ ซึ่งได้พัฒนาส่วนของข้อมูลทั้งหมด 8 ปี อาชญากรรมที่ขึ้นมาจากโรงพักมาถึงผู้บัญชาการ ถ้านำข้อมูลนี้มาบูรณาการเข้าด้วยกันกับงานวิจัยผมว่าน่าจะเป็นประโยชน์จากข้อมูลสถิติ ซึ่งบทสรุปจะไม่มีว่า 2 ปี 3 ปี เป็นยังไง เพราะว่าแนวโน้มมันใกล้เคียงกันมาก ประเด็นที่ 2 คือแบบสอบถามนี้ ประเภทของคดีทรัพย์สินมีอยู่ 4 ประเภท ซึ่งต้องถือเป็นแบบสอบถามที่ไม่ทันสมัย ต้องบอกว่าคดีทรัพย์สิน ตนเอง ร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ ยังไม่สอดคล้องทั้งหมดของอาชญากรรม เพราะฉะนั้นใช้กลุ่มเหล่านี้ผมไม่อยากจะใช้คำว่าสถิติอาชญากรรม มันเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทั้งหมด อาชญากรรมมีหลากหลายซึ่ง

สำนักงานตำรวจแห่งชาติเองก็มีการปรับปรุง ถึงแบ่งกลุ่มอาชญากรรมแต่ละประเภทเป็น 5 กลุ่ม ผมคิดว่า 4 กลุ่มนี้น่าจะมีการนำมาประยุกต์เข้ากับแบบสอบถามใหม่ หรือถ้าเป็นไปได้ก็อาจจะวิเคราะห์โดยใช้แนวโน้มของข้อมูลสถิติมาปรับให้เข้ากับสถิติของตำรวจ ได้แชร์กันได้ ได้เห็นสอดคล้องกัน

ขอสรุปว่า 4 กลุ่มนี้ ก็คือ 1 กลุ่มของชีวิตและร่างกาย 2. เกี่ยวกับทรัพย์สิน 3. คือกลุ่มอาชญากรรมพิเศษ 4. คือทางรัฐเป็นผู้เสียหาย ซึ่งคิดว่าครอบคลุมของ 4 กลุ่ม ซึ่งทีมวิจัยเองสามารถแบ่งกลุ่มให้เป็นวิเคราะห์ออกมาสามารถแชร์ข้อมูลได้ ซึ่งข้อมูลบางข้อมูลทั้ง 4 กลุ่มนี้ กับสถิติเดิม บางประเภทแยกเกอร์ เช่น การจัดตั้งเซทข้อมูล ไม่มีข้อมูลที่จะวิเคราะห์ได้ ซึ่งในอนาคตประเด็นหนึ่งที่เป็นส่วนสำคัญก็คือ ของอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ระดับการใช้ข้อมูลการแยกเกอร์ต่างๆ ผมว่ามันคือประเด็นหลัก และมันคือเป็นสิ่งสำคัญ ของข้อมูลที่ต้องใช้ อีกประเด็นหนึ่งที่ผมคิดว่าน่าจะมีผลในส่วนของการศึกษาเสพติด ซึ่งแนวโน้มด้านยาเสพติดเป็นอีกประเด็นที่น่าสนใจ

ดร. จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย ได้เสนอข้อคิดเห็นเพิ่มเติมและตอบข้อสงสัยของพ.ท. ณรงค์ศักดิ์ บวรวงศ์พิทักษ์ ดังนี้ ส่วนที่เคยเก็บเป็นอาชญากรรมพื้นฐานที่เคยทำมาก่อนท่านต้องเข้าไปดูแม้แต่อเมริกา ยังไม่ยุ่งกับยาเสพติดเพราะว่ามันยังพยากรณ์ไม่ได้ หรือจะเด็ดเข้าไปถามว่าท่านค้ายาบ้าไหม ก็ไม่มีใครตอบ แม้แต่อเมริกายังไม่เก็บแบบที่เกี่ยวกับยาเสพติด เราเอามาจากแบบของอเมริกา ดังนั้นพวกแยกเกอร์หรืออะไรพวกนี้โดยแท้จริงแล้วมี ซึ่งก็คือเหตุที่มันคือความยุ่งยากเพราะมันไม่สามารถตรงกับที่กำหนดได้ในบางอย่างที่เอามาใช้

พ.ต.อ.ดร. พรเทพ สุจิตต์ ญาณ ได้แสดงข้อคิดเห็น ดังนี้ ในเรื่องของอาชญากรรมในส่วนของผู้ที่ปฏิบัติการตั้งแต่รับราชการมา ในเรื่องของการทำงานการวิจัยครั้งนี้เราควรจะนิยามให้ชัดเจนเพราะฉะนั้นการนิยามคำศัพท์ต่างๆที่อยู่ใน 54.35 ข้อคำถามหรือว่าหัวข้อ ผมอยากให้สอดคล้องอย่างเป็นสากล กระทรวงยุติธรรมน่าจะเป็นพี่เลี้ยงให้ได้ตรงนี้ เพราะฉะนั้นในระบบศาลหรือตำรวจเองซึ่งเป็นกระบวนการยุติธรรมทั้งหมด จะต้องใช้ภาษาแบบเดียวกัน เพราะฉะนั้นท่านที่ทำวิจัยจะต้องใช้คำที่เป็นสากล ที่เป็นข้อถกเถียงกัน ผู้ถูกกระทำอะไร นั้นเป็นภาษาชาวบ้าน ถ้าให้เป็นภาษาทางการอย่างศาลใช้คำว่า จำเลย หรือโจทก์ แต่อันนี้อาจจะค่อนข้างอยาก ใช้คำว่าผู้เสียหาย ทุกคนรู้หมดเลยว่าคนนี้ได้ได้รับความเสียหาย ไม่ใช่ผู้ถูกกระทำ มันกว้างกว่าผู้ถูกกระทำ ผู้เสียหายอาจจะไม่ได้เป็นผู้ถูกกระทำ เช่น พ่อแม่เป็นผู้เสียหาย เพราะลูกถูกลักพาตัวไป หรือลูกถูกกระทำเพราะยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้กระทำก็อาจจะใช้คำว่าผู้กระทำ ความผิดก็ได้ หรือว่าผู้ต้องหาก็ได้ เพราะยังไม่ไปสู่กระบวนการในชั้นศาล เลยต้องใช้คำว่าผู้ต้องหา หรือผู้ถูกกล่าวหาเพราะผมอยากให้นิยามให้ชัดเจน

ในส่วนของการเสนอแนะในช่วงของแบบสอบถามนี้ผมก็ได้ทำการบ้านมา ก็อยากจะนำเรียนว่า ในส่วนของโครงสร้างตรงนี้มันยังไม่ครบถ้วนเท่าไร ถ้าอยากได้ข้อมูลที่เป็นสากล

อยากให้เป็นที่ยอมรับกับการเข้าสู่ AEC ผมเชื่อมั่นว่างานวิจัยครั้งนี้จะได้รับความสนใจมากและ จะได้รับการยกย่องจากต่างประเทศมาก ถ้าทำถึงในเรื่องของการวิจัยเชิงกระบวนการให้ ครอบคลุม อย่างที่ท่านอาจารย์ได้กรุณาเห็นใจตำรวจ แต่ทำไมไม่ไปพูดถึงในเรื่องของการทำงาน ในเรื่องของพนักงานอัยการ และศาล สร้างความเดือดร้อนหรือทำให้เสียหายหรือทำให้เสียเวลา เราจะเห็นได้ชัดเจนในเรื่องของการไปศาลเราจะเห็นได้ชัดเจน ไม้ว่าจะเป็นพวกเราเองหรือว่า ญาติพี่น้อง เมื่อเรื่องขึ้นสู่ศาลจะใช้เวลานาน ตำรวจทำไมต้องมีข้อกำหนดว่าทำสำนวนเสร็จก็ เดือน แต่ในชั้นอัยการ ชั้นศาลไม่สามารถจะบอกให้ประชาชนทราบได้เลยว่าคุณจะทำเสร็จ ภายใต้วงก็เดือนในแต่ละคดี คดีค้างมาเป็นปี เพราะฉะนั้นในศาลก็มีทั้งชั้นต้น ชั้นอุทธรณ์ ชั้นฎีกา ถ้าสามารถที่จะสโคปลงมาอยู่ในระยะเวลาหรือกรอบการทำงานที่มันสามารถสนอง ความต้องการและสร้างความพึงพอใจ ในกระบวนการยุติธรรม ผมเชื่อว่าน่าจะเอามาพิจารณา ด้วย ไม่ใช่เป็นคำถามว่าตำรวจไปไม่ไปตามที่ท่านอาจารย์พูด เพราะปัจจุบันหนทางในการที่จะ ระบุเหตุหรือช่องทางที่ทำให้เกิดความยุติลงได้นั้น ไม่ใช่เฉพาะตามประมวลกฎหมายอาญา เท่านั้น เราต้องเอาประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายแพ่งมาเป็นหลักในการพิจารณา เพราะมัน แตกไปในเรื่องของกระบวนการในการยุติความหรือว่าความสมานฉันท์ และในส่วนของท้องถิ่น นั้น ทราบว่าได้มีการออกระเบียบในเรื่องของการไกล่เกลี่ยในบางคดี ซึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องเป็น หน้าที่ของตำรวจแล้ว เพราะฉะนั้นเราต้องพูดให้ชัดเจนว่าในส่วนของท้องถิ่นเราได้ศึกษาหรือยัง ข้อมูลตรงนี้ ว่าท่านทำคดีที่ไม่เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในส่วนของท่าน มีมากน้อยแค่ไหน ขอความกรุณาไปตรวจสอบข้อมูลในส่วนของท่านด้วย และก็ในส่วนของคุณศาลมีการ ไกล่เกลี่ยจบไปก็คดีเราก็ไม่ได้ทำสถิติเก็บไว้ และในส่วนของท่านมีการไกล่เกลี่ยและจบในชั้น ของตำรวจก็คดี แต่ถ้าไม่จบไปถึงชั้นศาลแล้ว จบที่ชั้นต้นก็คดี จบที่ชั้นศาลอุทธรณ์ก็คดี บางครั้งอาจจะไม่ถึงศาลฎีกาแต่เราจำเป็นต้องทำให้ครบกระบวนการ ของการดำเนินการตาม คดีที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นงานวิจัยครั้งนี้ คดีที่ท่านกำหนดมาให้แบบสอบถาม เราไม่พูดถึงการ ยุติของคดี สถิติยุติที่ไหนแต่ละระดับมีสถิติบางไหม เพราะฉะนั้นเราต้องทำ เพราะฉะนั้นในแง่ี ของกระบวนการโครงสร้างตามแบบสอบถาม ผมอยากจะให้มันครอบคลุม คราวนี้ครอบคลุม แบบไหนในส่วนของคุณข้อมูล ถ้าเราไปมุ่งประเด็นที่ผู้เสียหายอย่างเดียว ผมเชื่อว่าข้อมูลเราไม่ ได้ความน่าเชื่อถืออย่างแน่นอน อย่างที่ดร.ได้พูดในส่วนของคุณสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรณี ผู้เสียหายเราไม่ใช่ว่าจะเป็นคนที่แจ้งความอย่างเดียว เราจะต้องได้มาจากผู้ที่ประสบเหตุ เพราะฉะนั้นเราต้องมีแบบสอบถามสำหรับผู้ที่ให้ข้อมูล เราจะใช้แบบสอบถามนี้ว่าอย่างไร อย่างเช่น จากสื่อ ช่องทางทางสื่อเช่นวิทยุ ทีวี มีจำนวนมากที่ช่วยเหลือประชาชนโดยไม่ได้ผ่าน เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือกระบวนการทางกฎหมาย ว่าได้ดำเนินการอย่างไรเราควรจะเก็บข้อมูล ตรงนี้ด้วย ในส่วนของคุณข้อมูลแหล่งข่าวทั้งหมดถึงที่มาจากเว็บไซต์ต่างๆ เราอย่าคิดว่าไม่สำคัญ เพราะมันเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันอาชญากรรมต่อไป ซึ่งมันมีความต่อเนื่องจาก ผลวิจัยของท่านทำให้เรารู้ว่าต่อไปนี่เราจะต้องเชื่อมโยงข้อมูลหรือสร้างเครือข่ายกับใคร แล้วมัน ไปตอบความเป็นสากลอาชีพที่เชื่อถือได้ตรงไหน ต่อไปเราจะต้องทำข้อมูลที่เชื่อมโยงกับ

ประเทศในกลุ่มอาเซียนทั้งหมด ประเทศคุณมาทำผิดในประเทศไทยก็คน ทำความผิดคดีอะไรบ้าง เห็นไหมครับมันเข้ามาแล้ว เพราะฉะนั้นการเก็บข้อมูลเรานอกจากข้อมูลผู้เสียหายแล้วต้องทำข้อมูลผู้เสียหายที่เป็นชาวต่างชาติที่เค้าถูกระงับแต่เค้าไม่มีเวลาต้องเดินทางกลับประเทศเค้ามีก็ร้าย

อาจารย์ขวัญเนตร สุขใจ ได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้ทำการรวบรวมสถิติในปี พ.ศ. 2550 – 2551 นั้น มีข้อสังเกตในเรื่องของการเทียบเคียงในเรื่องของแนวโน้มพยากรณ์ว่าอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ ส่วนระดับข้อมูลต่างๆ เค้าก็จะให้ข้อเสนอที่มันเป็นตัวเลขที่มันรุนแรงหรือตัวเลขที่เป็นตัวเลขมืด แต่ก็พอดีจะขออนุญาตอาจารย์เสนอว่าวิธีสมานฉันท์กระบวนการทางเลือกต่าง ๆ นั้น มีกรณีศึกษาที่เราเคยไปช่วยร่วมกับมูลนิธิเด็ก การไกล่เกลี่ยกรณีพิพาท ที่ทำโดยชุมชน มันมีอิทธิพลมืดแอบแฝง ซึ่งเราก็ไม่แน่ใจว่าจากข้อมูลปี พ.ศ. 2551 ที่ได้มาว่าวิธีการไกล่เกลี่ยแบบเชิงบวก ที่บอกว่าคู่กรณีทั้งสองฝ่ายยอมรับ มันยอมรับหรือไม่มันเป็นภาวะแฝงหรือไม่ และตัวเลขแฝงด้วยมันเป็นคำตอบที่แท้จริงหรือไม่ ขออนุญาตฝากไว้ในเรื่องของบทที่ 4

ดร.ชาติชาย มหาคิตะ ได้ให้ข้อคิดเห็น ดังนี้ สำหรับในส่วนของการแบบสอบถามทั้งหมดในการสำรวจข้อมูลทางสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน เราได้ใช้แบบสอบถามโดยการสัมภาษณ์โดยมีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ลงพื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การสัมภาษณ์เราจะสัมภาษณ์ผู้ที่เป็นสมาชิกในครอบครัวที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป และเป็นผู้ถูกระงับ ซึ่งแบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามอันเดิมที่เป็นต้น ร่างไว้ในกาที่จะมาปรึกษาท่านผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลายในการประชุมครั้งนี้ ก็เพื่อที่จะนำข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลาย นำไปปรับใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป ซึ่งในแบบของประเภทต่างๆ ก็จะแบ่งออกเป็น 4 ประเภท มีผู้กระทำผิด เป็นผู้ถูกระงับ ททรัพย์สิน และกชีวิต และร่างกาย ทางเพศและในเรื่องของการใช้ข้อมูล แบบสอบถามในการสัมภาษณ์ครั้งนี้มีทั้งหมด 12 ตอน ตอนที่ 1 เป็นลักษณะทั่วไปของผู้ถูกระงับ ตอนที่ 2 เป็นคำถามลักษณะของผู้ถูกระงับ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของตนเองต่อทรัพย์สินและครอบครัว ตอนที่ 3 เป็นในเรื่องของการกระทำต่อชีวิตและร่างกาย ก็ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการถูกทำร้าย ตอนที่ 4 ก็เป็นเรื่องของการถูกระงับทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำทางเพศ การลวนลาม การข่มขืน ตอนที่ 5 เป็นในส่วนของการแอบอ้างใช้ข้อมูล หรือเอกสารส่วนตัวไปทำธุรกรรมต่างๆ ส่วนตอนที่ 6-12 จะเป็นตอนที่กรายละเอียดของการถูกระงับในตอน 6 จะเป็นในเรื่องของลักษณะของผู้กระทำผิด ลักษณะของการกระทำผิด ในตอนที่ 7 จะเป็นลักษณะของการตอบโต้ผู้กระทำผิดในลักษณะของในขณะที่เกิดเหตุ ส่วนตอนที่ 8 จะเป็นลักษณะของผลกระทบจากการถูกระงับ ส่วนตอนที่ 9 จะเป็นลักษณะของเวลาและสถานที่ตอนที่เกิดเหตุ ในตอนที่ 10 ก็เป็นเรื่องที่พูดถึงเมื่อถูกระงับผิดแล้วมีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่หรือไม่ อย่างไร และตอนที่ 11 จะเป็นหลังจากเกิดเหตุแล้วได้

มีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆหรือไม่ เพื่อขอรับการช่วยเหลือ ส่วนตอนสุดท้ายตอนที่ 12 ความถี่หรือจำนวนครั้งของการตกเป็นเหยื่อของการถูกรังแก ซึ่งต้องนำมาเรียนปรึกษากับท่านผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลายเพื่อจะได้นำข้อมูลต่างๆไปปรับใช้ เพื่อให้การทำวิจัยเก็บข้อมูลครั้งนี้เพื่อให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

อาจารย์ขวัญเนตร สุขใจ ได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้ ขอตีตั้งข้อสังเกตในเรื่องขบวนการในฐานที่ทำงานในเชิงสังคม ถ้าแบบสอบถามถามเราว่าเป็นผู้ถูกรังแกหรือไม่ ถึงแม้ว่าคำถามจะดูไม่รุนแรง แต่ประชาชนส่วนใหญ่อาจจะไม่ตอบคำถามในลักษณะนี้ เพราะมันเกี่ยวกับเรื่องสมมุติว่าเราถูกรังแกทางเพศมาเราคงไม่อยากซ้ำรอยว่าไอการกระทำอันนั้นมันเป็นบทเรียนที่เศร้ามาก ตรงประเด็นในเรื่องของการถูกรังแก จะกลายเป็นประเด็นในเรื่องของการสร้างรอยร้าวในหัวใจหรือไม่ มีประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจจากรายงานปี พ.ศ. 2550 – 2551 และในรอบที่ 2 ที่มีการจัดเก็บ จะเห็นได้ว่า ในเรื่องของอายุกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งในปี พ.ศ. 2550 – 2551 กลุ่มที่ตอบมากที่สุดและพบว่าเป็นเหยื่อ ครั้งหนึ่งเป็นเพศชายอายุระหว่าง 45-59 ปี ก็จะมีอายุเฉลี่ยที่ 45.3 และก็จะมิตัวร้อยละ รอบที่ 2 ก็เช่นเดียวกัน ยังเป็นชายอายุ 45-59 แต่เมื่อมาดูตัวเลขในกลุ่มที่น่าสนใจ อายุ 15-17 ปี พบว่าทั้งสองชุดที่มีการเก็บทั้งรอบ 1 และรอบ 2 น้อยมาก ก็ตั้งข้อสังเกตว่าแบบสอบถามของเราได้เข้าไปถึงกลุ่มเป้าหมายตรงนี้หรือไม่ ในส่วนของผู้กระทำผิดเป็นสมาชิกของอันธพาลหรือแก๊งกวนเมืองหรือไม่ เพราะสมมุติว่าเราถูกจกกระเป้า เราก็ตอบไม่ได้ และก็การเก็บแบบในมุมมองของเชิงสังคม อยากเห็นในเรื่องของมาตรการหรือวิธีการแนวคิดของภาคประชาชน ว่าถ้ามันเกิดเหตุอะไรกับเค้า เค้าจะมีกระบวนการป้องกันตัวเองอย่างไร แม้กระทั่งกระบวนการที่บอกว่าเป็นการเลือกที่แท้จริงหรือไม่ อย่างกรณีหนึ่งที่เรามาช่วยกับมูลนิธิเด็ก พระชมชื่นเด็ก แต่เด็กต้องจำยอมเพราะอะไร จำยอมเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางเลือกเพราะอะไรไม่เช่นนั้นก็อยู่ไม่ได้ ครอบครัวก็อยู่ไม่ได้ อยากทราบว่าข้อมูลที่ได้อะไรในปี พ.ศ. 2550 – 2551 กระบวนการทางเลือกที่ใช้แนวคิดในเชิงบวกมันบวกจริงหรือไม่ และกระบวนการต้นทางที่เป็นกระบวนการยุติธรรมต่างๆ คงจะต้องมาสังเกตว่าทำไมประชาชนถึงไม่แจ้งหรือว่าชี้สถานการณ์หรือรายงานเหตุผลในของปี พ.ศ. 2551 บอกไว้ชัดเจนว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจบอกว่าหลักฐานไม่เพียงพอ คุณจำผู้ที่ทำร้ายคุณได้ไม่ครบถ้วนอันนี้ก็สาเหตุหนึ่งที่สนใจ

พ.ต.ท.สนธยา รัตนธาส ได้มีข้อสงสัย ดังนี้ อยากทราบว่าแต่ละประเภทในอนาคตเรากำหนดแบบนี้หรือไม่ครับ อย่างประเภทที่ 1 ที่ใช้คำว่าถูกขโมยก็แสดงว่า ถ้าเกิดถูกชิงทรัพย์ปล้นทรัพย์วิ่งราวทรัพย์ ทำให้เสียทรัพย์ มันก็ไม่ได้ แต่ถ้าเมื่อเราเปลี่ยนคำนิยามว่าประทุษร้ายต่อทรัพย์มันก็จะรวมทั้งหมด สมมุติว่าบางคนเค้ารู้กฎหมายเค้าบอกลักขโมยแต่เค้าถูกมากกว่า 2 คนหรือจกฉวยมันก็เป็นวิ่งราวทรัพย์ พอถ้าเกิดแก้ตรงนี้ มันต้องแก้ทั้งหมดที่มีคำตรงนี้อยู่ ผมตั้งสมมุติฐานว่าน่าจะปรับเป็น ประเภทที่ 1 ก็คือความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้าย

หรือพยายามประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ประเภทที่2 ก็คือความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย ผมอยากให้ปรับตามกฎหมายเพราะกฎหมายอาญามีฐานความผิดอยู่แล้ว มีหมวดหมู่อยู่แล้ว ทั้งนี้คำนิยามมีความสำคัญ เรากำหนดได้เลยว่าเราจะเอาแบบไหนยังงั้นอันที่2 ก็คือประเภทที่4 ผมว่าเราน่าจะก้าวไป อย่างที่ท่านรองบอกว่าอาชญากรรมทางเศรษฐกิจหรือคอมพิวเตอร์หรืออะไร เยอะแยะไปหมดและในอนาคตเราต้องเอาสถิติประชาชน ที่เค้าได้รับความเดือดร้อนอย่างแท้จริง การคุ้มครองผู้บริโภคในอนาคตมันน่าจะต้องมี อันนี้คือฝากเป็นประเด็นไว้แค่นั้นเอง ในแผนแรกชื่อผู้ถูกระทำ จำเป็นต้องมีหรือไม่ เรามาช่วยกันปรับ เราก็คอมเม้นไว้ ชื่อผู้ถูกระทำจะไปปรับยังงั้นก็แล้วแต่ ที่นี้แผนที่2 สัญชาติไทย จีน อื่นๆ จีนคืออะไรครับ ชั่ว สัญชาติเชื้อชาติ ไทย จีน และอื่นๆ ไม่มีกัมพูชา ลาว เวียดนาม

ดร.อาภาศิริ สุวรรณานนท์ ได้ตอบข้อซักถามของ พต.ท.สนธยา รัตนธารส ว่า การเก็บแบบสอบถามเก็บเฉพาะในประเทศไทย คนที่อยู่ในประเทศไทย แต่ว่าไม่ได้ก้าวเลยไปถึงต่างประเทศและในส่วนของแบบสอบถามทางที่วิจัยไม่ได้จัดทำ แต่เป็นการนำมาจากสำนักงานกิจการยุติธรรม แต่ขอเก็บข้อเสนอแนะไว้เพื่อปรับให้กับสำนักงานกิจการยุติธรรมในการเก็บข้อมูลต่อไป

พต.ท.ณรงค์ศักดิ์ บวรวงศ์พิทักษ์ ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้ การปรับแบบสอบถามต้องอีกคณะหนึ่งที่มารวมกันหลากหลายแนวความคิดอาจจะใช้วิธีการรวบรวมคนที่ทำด้านอาชญาวิทยา สังคมศาสตร์ สถิติมาวิเคราะห์ร่วมกันอีกครั้ง

พ.ต.อ.ดร.พรเทพ สุจิตต์ปัญญา ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้ ในการทำคำถามตรงนี้ ควรจะช่วยกันปรับในระดับหนึ่งก่อน แต่คิดว่ายังไม่พอใจอาจจะเชิญมาโฟกัสกรุปหรือสัมภาษณ์อีกครั้งก็ได้ สามารถทำได้หลายขั้นตอน ถือเป็นส่วนของข้อมูลเบื้องต้นที่ในส่วนของผู้วิจัยจะต้องนำไปพิจารณา และอย่างที่ท่านบอกว่าท่านต้องนำไปปรับแต่ง แต่ถ้าท่านไม่พอใจท่านทำเพิ่มเติมได้ ขออนุญาตต่อจากผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องของการใช้ทางเลือกหรือการใกล้เคียงทางเลือกเชื่อว่าท่านทั้งหลายก็อยากจะได้คำตอบ ว่าเค้าถูกอำนาจมืดหรือพอใจ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จะเพิ่มเติมในข้อคำถามของผู้ถูกระทำหรือผู้เสียหาย แต่อยากให้ต่อยอดเพื่อให้เกิดผลลัพธ์งานวิจัยไม่ใช่ผลผลิต เราไปเก็บข้อมูลจากผู้เสียหายเพราะฉะนั้นในกระบวนการนี้พอใจหรือไม่พอใจเพราะอะไร ควรเพิ่มตรงนี้เข้าไป ในขั้นนั้น ในขั้นของท้องถิ่น ในขั้นของตำรวจ ในขั้นของอัยการ หรือในขั้นของศาล บางคนอาจจะไม่พอใจในคำพิพากษาของศาล นั่นคือขอให้ใส่ ผลลัพธ์ออกมาด้วยครับ จะสมบูรณ์มากถ้าเจาะลึกได้ถึงความรู้สึกของผู้เสียหายอย่างแท้จริง

อาจารย์ไชยา นวลดี ตัวแทนมาจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้เสนอข้อคิดเห็น ดังนี้ ศาสนาเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ถ้าหาก จะสรุปผลที่สำคัญ Data ของศาสนาก็ไม่ได้เอาไปโชว์ หรือถ้าเอาไปโชว์ก็อยากให้ประมวลผลทางสถิติหรือว่าคำพูดที่เป็นวิชาการที่อธิบายได้ คือ ศาสนาเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เราอาจจะเคยได้ยินคำว่าเราเป็นเมืองพุทธ แต่ว่าทำไมสถิติทาง อาชญากรรมพุ่งขึ้น เพราะฉะนั้นข้อ 5 ถ้าไม่จำเป็นก็ไม่อยากให้ใส่ในแบบสอบถาม

พ.ต.อ.ดร. พรเทพ สุจิตต์ ญาณ ได้เสนอความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้ ถ้าสถิติมันออกมา ว่าคนศาสนาที่ถูกกระทำ จะมีเรื่องของมวลชนและสิทธิมนุษยชนเข้ามาแน่นอน ตัดออกดีกว่า ใน เรื่องของสัญญาชาติและเชื้อชาติจะไม่เป็นปัญหา ถ้าเราใช้สัญญาชาติไทย อันนี้คือ อื่นๆ โปรตรอบุ จะมีความประนีประนอมมากกว่า ข้อ 1 ก็คือ เชื้อชาติไทย อื่นๆ โปรตรอบุผู้วิจัยจะได้สบายใจ

รศ.ดร. จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย ได้แสดงความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้ ถ้าเกิดทำ เมื่อ 4-5 ปีที่แล้วไม่มีการแก้ไขแสดงว่าองค์ความรู้ไม่ได้งอกเงย จะมี 2-3 ประเด็นที่เกี่ยวข้องและรู้สึกว่ายาก รวบรวมอภิปรายด้วย ประเด็นแรกในส่วนที่ท่านพูดถึงในเรื่องของกฎหมาย จากชุดเดิมที่ทำไว้ นิยามรวม แต่นิยามของคำว่า ขโมย คือการที่บุคคลเอาทรัพย์สินที่ไม่ใช่ของตน หรือทรัพย์สินที่มีผู้อื่นที่เป็นเจ้าของร่วมอยู่ด้วยไปโดยไม่ถูกต้อง เช่น ถูกวิ่งราวทรัพย์สิน ถูกลงกระเป๋ามาขโมยขึ้นบ้าน และสามารถเอาทรัพย์สินไปได้ ในหน้า 37 ก็นิยามว่า การขโมยทรัพย์สินในที่สาธารณะมันก็หายไปเลยในสาระบางอย่างซึ่งท่านผู้รู้ได้ติง แต่เห็นด้วยว่า จริงๆเราใช้ว่าทรัพย์สินแต่ใช้คำว่า ถูกขโมยคำมันอาจจะไม่สมบูรณ์ แต่ชี้ให้เห็นว่าในนิยามเดิมมันครอบคลุมถึง ส่วนประเด็นนี้ ก็เป็นเรื่องใกล้เคียง เมื่อ 4-5 ปีที่แล้วมันยังไม่มีความหมาย พอมีความหมายพรบบริหารงานแผ่นดิน ฉบับที่ 7 ก็ต้องทำตามกฎหมาย ขอบไม่ชอบกฎหมายบอกให้คุณยุติให้คุณไปใกล้เคียง แต่ถ้าจะบอกว่ามันเป็นบวกหรือไม่ ไม่สามารถตอบได้ ขณะนั้นที่วิเคราะห์ก็เพราะตอนนั้นมันไม่มีกฎหมาย ก็ต้องพูดเขยิบๆเป็นแนวคิด แต่ขณะนี้มันมีแล้ว และก็เป็นที่ของชุดใหม่ที่เราไป ในส่วนอื่นๆไม่แน่ใจว่าอันนี้หยาบมาเต็มๆหรือว่าได้ปรับแล้ว เช่นชื่อคำว่าถูกกระทำก็ แต่ว่าส่วนใหญ่จะใช้ของเดิมแต่ปรับแค่ชื่อ จุดหนึ่งที่ปรับเป็นข้อสังเกตคือ ท่านต้องย้อนกลับไปดูข้อมูล การเก็บสถิติอาชญากรรม ของอังกฤษหรืออเมริกา ที่เราเลียนแบบเค้ามา National Thinking คืออะไร ไม่อย่างนั้นก็จะตอบคนอื่นไม่ได้ เพราะว่ามันเป็นการเก็บที่ใช้กรรมวิธีทางสถิติที่ ถูกต้องตามสากลโลกที่ใช้และมันเก็บอิงพื้นที่และมันเก็บอิงเหยื่อตามที่เกิดเหตุจริง ซึ่งว่าทำไม ต้อง 15 เพราะว่าบางประเทศใช้ 12 ปี บางประเทศใช้ 15 แต่เราดูแล้วส่วนใหญ่ตก 15 เราก็ทำ บัตร นั้นอาจจะเพราะว่าพูดจาเป็นเรื่องเป็นราวก็เลยบันทึกไว้ ประเทศอเมริกาที่เค้ามีเงินมากกว่าเรา เค้ายังไม่ลงทุนเก็บในสิ่งที่ 20-30 ปีเค้าดูมาจนนิ่งแล้ว เราก็ไปใช้ประสบการณ์ที่ เค้านิ่งแล้วเอามาต่อยอด เพราะว่าประยุกต์ปฏิบัติใช้ได้ ที่นี้จุดมุ่งหมายตอนนั้นมองว่ามันต้อง เก็บแพทเทิลอย่างน้อยก็ประมาณเดียวกัน 3 ปี จะเป็นปีเว้นปีก็ได้ แต่มันต้อง 3 รอบเป็นอย่างต่ำ มันทำ Regression ได้ และมันจะไปเข้า เป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะ และอีกรอบต่อไปเป็นปีสี่

ปีที่ 6 หรือปีที่ 8 น่าจะมีแนวโน้ม ตอนนี้เราจะเริ่มสคริปต์ได้และไม่ต้องปีเว้นปี เราต้องนั่งในเหตุผลพื้นฐาน เพราะฉะนั้นบางทีมันก็ยืดหยุ่นแต่เราก็เก็บบางอย่างที่ซ้ำหรือบางอย่างที่ออกได้ ที่ต้องอดทนเก็บของเก่าซ้ำก็ไม่สามารถทำอะไรได้สักอย่างมันก็เปลี่ยนไปเรื่อยในสองปีมีกลุ่มมาทำอีกและ มองรักษาพยาบาลตัวหนึ่งแต่มันเล็กมากเราไม่ได้ตามเรื่องของบัตรทองหรือบัตร 30 บาท ตัวนี้คือเราถามถึงตัวเงินใช้ใหม่ ตอนนี้นอกจากมีกฎหมายใหม่แล้วอาจจะบริบทสวัสดิการบางอย่างใหม่ที่เปลี่ยนไป แต่ในตัวหลักๆยังแนะนำว่าถึงไม่ชอบมันแต่คงต้องมี ถ้าเปลี่ยนไปเลยกะทันหันเราก็ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากมันได้

พ.ต.ท. ณรงค์ศักดิ์ บวรวงศ์พิทักษ์ ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้ เห็นด้วยกับอาจารย์ แต่ต้องบอกว่าสถิติย้อนหลังเราดูเมื่อสี่ปีแล้วมันคงที่ ปีปัจจุบันสี่ปีแล้วมันได้เปลี่ยนแปลงไปมาก คดีอาชญากรรมต่างๆมันเปลี่ยนรูปแบบไป จากสมัยก่อนคือโจรจี้กรรมดาแต่นี้มีรูปแบบใหม่ ซึ่งจริงๆแล้วคนที่โดนหลอกมีอยู่อย่างเช่น มีเมลล์ส่งไปหรือมีโทรศัพท์โทรมาหลอก อย่างเช่นอย่างเช่นคุณถูกเรียกจากธนาคาร จะเห็นได้ว่ารูปแบบอาชญากรรมเปลี่ยนไป อยากให้เราพิจารณาดู อาชญากรรมเหล่านั้นควรที่จะไปใส่ในแบบสอบถามหรือเปล่าอีกประเด็นคือ ถ้าให้เป็นประโยชน์คือการแบ่งสังคมเมืองกับสังคมชนบท จริงๆแล้วรูปแบบของเมืองก็เหมือนกันเปลี่ยนแปลงเยอะ เราจะคิดถึงเฉพาะเทศบาลไม่ได้และ ต้องคิดไปถึง อบต อบจ. ซึ่งใหญ่กว่าเทศบาลด้วยซ้ำไป ต้องให้ชัดเจนว่าเราเก็บข้อมูลในพื้นที่ไหน เพราะเราให้คำจำกัดความของเขตเมืองให้มันชัดเจนมากขึ้น

ผศ.ดร.สุนีย์ กัลยะจิตร ได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้ ถ้าใช้คำว่าอาชญากรรมที่น่าสนใจต้องย้อนกลับไปมองว่าอาชญากรรมตัวนี้มันเฉพาะเจาะจงกับบ้านเราหรือไม่ หรือมองในเชิงของอาเซียน ว่ามันเป็นไปได้ไหม มันคืออนาคต ข้อมูลที่เป็นเบต้า เราจะเปลี่ยนเบต้าตรงนี้ใหม่ อีกอันที่มองก็คือว่าด้วยตัวแบบสอบถาม มันเป็นการสำรวจข้อมูลสถิติระดับภาคประชาชน มองในเชิงว่าถ้าเป็นภาคประชาชน กล่าวถึงกระบวนการยุติธรรมในแต่ละช่วง ตั้งแต่ของตำรวจ อัยการ ศาล มันจะสามารถครอบคลุม ตรงทั้งหมดได้ไหม เพราะว่าถ้าเป็นภาคประชาชน การที่เค้ามั้สัมผัสหรือเกี่ยวข้อง กับเจ้าหน้าที่ตำรวจจะสูงสุด ถ้ามีประชาชนในบางส่วนมีความน่าสนใจในประเด็นนี้ เราอาจจะมีการที่จะลงไปดูในการสัมภาษณ์เชิงลึก หรือศึกษาเป็นอีกกรณี ซึ่งอาจต้องแยกตัวนี้ออกไป ซึ่งถ้าดูจากแบบสอบถามอันนี้ จะมีตรงช่วงเจ้าหน้าที่จบการสัมภาษณ์และเป็นข้อสังเกตการสัมภาษณ์ น่าจะออกมาทำอะไรในการใช้ประโยชน์ได้บ้างแล้วเราไปต่อยอดในช่วงของการว่าด้วยกระบวนการยุติธรรมหรือไม่ ซึ่งตรงนี้เจ้าหน้าที่ทุกคนที่จะต้องออกไปเก็บแบบตรงนี้ จะต้องได้รับการอบรมอยู่แล้ว ซึ่งตรงนี้เราไปเพิ่มเติมตรงนั้นใหม่ อีกข้อหนึ่งที่เรากำลังมองแบบตัวหนึ่งที่เรานึกว่าการรายงานข้อมูลด้วยตนเองหรือSelf-Report ไปพัฒนาจากตรงนั้นเพิ่มเติม จะดีไหม เพราะในหลายๆประเทศที่มีการใช้แบบสอบถามที่เราเรียกว่าเป็นการรายงานอาชญากรรมด้วยตนเองหรือที่เรียกว่า Self-Report มันก็เป็นจุด

หรือเป็นช่องที่น่าสนใจที่เค้าสามารถเข้าไปในช่องที่รายงานได้ด้วยตัวของเค้าเอง อันนี้เราอาจจะได้จากเจ้าหน้าที่ที่ลงไป เพราะตัวแบบนี้จริง ๆ มันเป็นการมองในภาพของโครง โครงของกระบวนการยุติธรรมแต่ไม่ใช่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมแล้ว มันไปมองประเด็นนั้น ส่วนที่ท่านอาจารย์ จุฑารัตน์ได้ให้ข้อสังเกตของตัวเงิน ก็เลยมองพบร.สุขภาพ ที่เกิดขึ้นมา 2553 จะพูดถึงเรื่องของประโยชน์ในส่วนของการดูแลสุขภาพและมองถึงอาชญากรรมและรวมถึง การดูแลระบบของการดูแลสุขภาพจิตด้วย เพราะมีบางคนลงไป ครอบคลุมจนถึงผู้ป่วย หรือคนที่กระทำผิดในคดีด้วยซ้ำไป

พ.ต.อ.ดร. พรเทพ สุจิตต์ ญญา ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ กรณีคนร้ายเหมือนกันทุกอย่าง อย่างเช่นการประทุษร้าย ตำรวจก็มีการวิเคราะห์ในเรื่องของค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น อย่างเช่นรถยนต์หายก็คันต่อวัน คิดเป็นมูลค่าเท่าไร มันหมายถึงความเสียหายที่มันเกิดขึ้น เราน่าจะกำหนดความเสี่ยงของมันให้ได้ ดีกว่าให้เค้าตอบเองดีไหมครับ อย่างน้อยๆ เราจะได้จับกลุ่มกันได้ เพราะฉะนั้นความกว้างของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากเท่านี้ถึงเท่านี้ หรือว่ามากกว่านี้ กำหนดความกว้างของความเสี่ยงไว้ และเพิ่มเติมในเรื่องของความเสียหายและความรู้สึกหรือสุขภาพจิต มันก็จะทำให้ผู้วิฆทำงานง่ายขึ้น ไม่อย่างนั้นตัวเลขมันก็จะรันไปเรื่อยหากกลุ่มไม่ได้

คุณขวัญเนตร สุขใจ ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ ขออนุญาตเพิ่มเติม ความเสียหายมันมีมูลค่าแล้วเค้าได้รับการฟื้นฟูหรือไม่ จากภาครัฐ

ดร.อาภาศิริ สุวรรณานนท์ ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ การทำรายงานก็มีการบันทึกเทปและจัดการรายงานในครั้งต่อไป ก็มีการบันทึกไว้ก็ช่วยให้มีการชัดเจนขึ้น

คุณณัฐวุฒิ อินทร์เนตร ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ จากศูนย์ข้อมูลสำนักงานกิจการยุติธรรม เราเองมีโครงการที่จะจัดสำรวจอาชญากรรมในภาคประชาชนในปี 2557 เพราะฉะนั้นในปีงบประมาณนี้ เราจะเป็นการเตรียมความพร้อม เพื่อจะเก็บจริงในปี 2557 เพราะฉะนั้นในการเตรียมความพร้อม เราจะมีการประชุมยุทธศาสตร์ ก็คือผู้ที่จะใช้ข้อมูลทั้งหมด โดยจะเชิญทางสำนักงานสถิติแห่งชาติเข้ามาด้วย เพื่อจะได้ตอบคำถามบางจุดบางประเด็นได้ที่ยังสงสัยอยู่อย่างเช่น ผมยกตัวอย่าง บางที ในหน้าแรก ก อาจจะสงสัยว่า ชื่อผู้ถูกกระทำ บางทีมันอาจจะเป็นในลักษณะเทคนิคในการเก็บของสำนักงานสถิติแห่งชาติเอง เพราะว่าในหมู่บ้าน อาจจะมีผู้ที่ประสบปัญหาอาชญากรรมมากกว่า 1 คน เค้าเองอาจจะใส่เป็นชื่อเล่นหรือโค้ดไว้สำหรับในวันนี้เหมือนเป็นแนวทางในการปรับปรุงในการสำรวจจัดเก็บครั้งต่อไป

พ.ต.ท.ดร. พรเทพ สุจิตต์ ัญญา ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ เพิ่มเติมในหน้า 13 ข้อ 9 ในแบบสอบถามมันยังไม่ชัดเจนเท่าไร นอกเหนือจากตัวท่านเองมีสมาชิกในครัวเรือน จำเป็นต้องหยุดงานเนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้น ด้วยหรือไม่ แต่ข้อเลือกมีแค่ 2 ข้อ 1. ไม่มี 2. มี จำนวนประมาณกี่วัน แสดงว่าถ้าเค้ามีมากกว่าคนแล้วจะให้เค้าตอบยังไง หรือว่านับรวมเลยหลายคนรวมกันกี่วัน ฝากลองพิจารณา อาจจะเพิ่มข้อขึ้นมาว่า มีจำนวนกี่คน จำนวนเท่าไรที่เสียหาย ซึ่งมันน่าจะง่ายต่อการคำนวณ

ดร.อาภาศิริ สุวรรณานนท์ ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ ประเด็นสำคัญที่จะเป็นข้อสำคัญก็คือว่าต้องดึงข้อมูลจากข้อมูลสถิติอาชญากรรมออกมาแล้วมาวิเคราะห์ถึงประเด็นสำคัญที่จะชี้ว่าอาจจะเป็นในเรื่องของ 1. เรื่องของการเปรียบเทียบ อาจจะย้อนไปดูที่ท่านอาจารย์ ขวัญเนตร ย้อนกลับไปดูการเก็บหรือผลของการเก็บ ในเฟสที่ 2 เฟส ที่ผ่านมา และก็ในส่วนของประเทศของอาชญากรรม ที่มันมีข้อที่ต้องถกเถียงกัน โดยเฉพาะในเรื่องของที่ท่านอาจารย์จุฑารัตน์พูดถึงในเรื่องของข้อมูลในมุมมืด หรือในส่วนของมุมด้านมืดที่ไม่มีการไปแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และในส่วนของการไล่เกลี่ยข้อพิพาท ซึ่งแต่เดิมตอนนี้จะต้องเข้าไปดูถึงการไล่เกลี่ย เพราะว่าจริง ๆ แล้วตัวข้อมูลมืดก็เห็นด้วยว่า อาจจะไม่ใช่ในส่วนของที่ขัดแย้งไม่ได้ไปแจ้งความกับตำรวจ แต่อาจจะมีในเรื่องของกระบวนการไล่เกลี่ยก่อนหน้านี้ที่สามารถที่จะเดินได้โดยไม่เข้ากระบวนการยุติธรรม เพราะจริง ๆ แล้วตอนนี้แนวคิดตามอาชญาวิทยา ของกระบวนการยุติธรรมก็เปลี่ยนไปแล้วด้วย จากที่เดิมที่ว่ามีความต้องการไปแจ้งตำรวจ แต่ตอนนี้อย่างบางประเทศในต่างประเทศจะดูว่าจริง ๆ แล้ว อะไรที่ไม่ต้องแจ้งตำรวจได้ก็ดี เพราะสามารถที่จะแก้ปัญหาไปได้หรือไล่เกลี่ยไปได้โดยไม่ต้องเข้ากระบวนการยุติธรรม เพราะการเข้ากระบวนการยุติธรรมในอีกมุมมองหนึ่ง เวลาเดินเข้าไปมันมีทั้งเรื่องของการตีตราในเรื่องของค่าใช้จ่าย มูลค่าสูญเสียอะไรต่าง ๆ ยิ่งเฉพาะเรื่องเด็กและเยาวชนท่านอาจารย์สุณีย์ก็จะทำเรื่องเด็กและเยาวชน พยายามที่จะไม่ให้เด็กเข้าไปสู่กระบวนการยุติธรรม จะเป็นในเรื่องของการไล่เกลี่ยบำบัดฟื้นฟูให้ได้มากที่สุด มันก็อาจจะไปปนในส่วนขอ Dark Figure จะเป็นข้อเสนอแนะในข้อต่อไป

ผศ. ดร. สุณีย์ กัลยະจิตร ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ ข้อมูลมุมมืดที่มอง อีกอันเป็นกระบวนการไล่เกลี่ยที่เป็นส่วนของชุมชนค่อยดำเนินการไม่อยากจะยกภาระไปให้ผู้วิจัยที่เข้าไปสัมภาษณ์หรืออะไร อาจจะเป็นอีกภาระหนึ่งที่ต้องมองของตัวของชุมชน หรือแม้แต่ผู้นำชุมชน เพราะว่าในตอนนั้นในส่วนของการไล่เกลี่ยข้อพิพาทหรือการสมานฉันท์ที่เกิดขึ้น ส่วนงานหนึ่งของกรมคุมประพฤติทำอยู่โดยเฉพาะงานยุติธรรมชุมชน และที่ทราบมาก็คือมีการทำวิจัยเกี่ยวกับยุติธรรมชุมชน จะเห็นชัดเจนว่า กระบวนการไล่เกลี่ยข้อพิพาท ในขณะนั้นมันย้อนกลับมาที่ตัวชุมชนเยอะ เพราะฉะนั้น Dark Figure ตัวนี้แน่นอนที่สุดมันอาจจะตกไปที่ตัวชุมชน และมันก็ทำให้กระบวนการยุติธรรมไม่ได้เห็นว่าเข้าไปสู่กระบวนการนั้น ยิ่งเกี่ยวกับคดี

เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน การเบี่ยงเบนออกจากกระบวนการยุติธรรมกระแสหลักมีออกมาเยอะมากและที่สำคัญของกระบวนการศาลและเยาวชนเอง ก็พยายามที่จะไม่พยายามให้เด็กและเยาวชนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม จริงๆด้วยซ้ำไป ซึ่ง ณ ตอนนี้อย่างบอกเลยว่าไต่สวนนี้มันเข้าไม่รู้ว่าเกิน 50 เปอร์เซ็นต์หรือไม่ เพราะว่าไม่มีข้อมูลในลักษณะนี้ แต่มีความเชื่อมั่นว่ามันไปในเชิงนั้นค่อนข้างที่จะเยอะด้วย เพราะว่ากระบวนการยุติธรรมที่เราต้องการ

ดร.อาภาศิริ สุวรรณานนท์ ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ ในส่วนของตารางที่ท่านได้กรุณาเสนอ เวลาการนำเสนอตารางก็มีการเถียงกันว่าเสนอตารางไปเลยหรืออธิบายได้ ตารางว่าจะดึงเฉพาะประเด็นสำคัญขึ้นมา แล้วก็เอาตารางไว้ในภาคผนวก ท่านผู้กำกับได้เสนอขึ้นมาว่าเอาตารางไว้ด้านหน้าทั้งหมดอาจจะทำให้คนอ่านอาจจะยังไม่สนใจเพราะฉะนั้นก็ได้ข้อสรุปแล้ว ว่าในส่วนของบริษัทที่ 4 เราอาจจะดึงมาเฉพาะประเด็นสำคัญ ถ้าประเด็นไหนที่อยากจะดูก็ให้เอาตารางไปใส่ภาคผนวก

พ.ต.ท.ณรงค์ศักดิ์ บวรวงศ์พิทักษ์ ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้ เพื่อให้มองเห็นภาพและมองเห็นได้เข้าใจมากขึ้นไม่ต้องสนใจตรงไหน กลับไปดูภาคผนวกน่าจะเข้าใจได้ง่ายขึ้น อีกประเด็นหนึ่งที่สนใจคือเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นร้อยละอ่านแล้วไม่สบายใจ ซึ่งภาคประชาชนต้องให้ประชาชนส่วนหนึ่งอ่านด้วย ยิ่งทำให้ประชาชนเข้าใจในส่วนของระบบอาชญากรรมมากขึ้น

ดร.อาภาศิริ สุวรรณานนท์ ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ ให้เข้าใจง่ายมากขึ้น หรืออาจจะเป็นการสรุปหรืออาจจะเป็นแผนภาพในบางตัว แต่อาจจะต้องรอให้เราวิเคราะห์ในแต่ละส่วนก่อนเราอาจจะดีไซด์เป็นแผนภาพแล้วในส่วนของตารางก็จะเป็นตัวเลขเอาไปไว้ในข้างหลังน่าจะทำให้น่าสนใจขึ้น และในส่วนของเครื่องมือก็จะขออนุญาตรับข้อเสนอแนะไป เพราะจริงๆในท้ายของการวิจัยต้องมีกระป๋องเครื่องมือที่จะใช้ในปี 57 ที่ให้ทางสำนักงานกิจการยุติธรรมด้วย และอีกส่วนสำคัญ หลังจากที่เราเคาะข้อมูลเสร็จแล้วก็จะเป็นส่วนที่สำคัญ คือ บทที่คือต้องนำข้อเท็จจริงมาวิเคราะห์ร่วมกับทฤษฎีทางอาชญวิทยา ซึ่งในตรงนี้ทางนักวิจัยก็จะดำเนินการให้เรียบร้อย คงจะสักหนึ่งเดือน หลังจากนั้นอาจจะผ่านทางร่างที่ ที่อาจจะเสนอไปทางสำนักงานกิจการยุติธรรม แต่กำลังจะพิจารณาว่าหลังจากที่เราเอาข้อมูลมาเคาะในเชิงอาชญวิทยา ถ้ามีประเด็นอะไรที่จะขอข้อมูลเพิ่มเติม อาจจะขอเชิญมาทำโฟกัสกรุ๊ปอีกครั้งหนึ่ง แต่ถ้าพอที่ดำเนินการไปได้ก็จะดำเนินการไป เพราะว่าจะมีการประชุมใหญ่แบบนี้อีกครั้ง ที่จะนำเสนองานวิจัยในภาพทั้งหมด อันนี้หมายถึงว่าเรามาประมาณสักครึ่งทาง อีกครึ่งเรายังต้องเดินไป แต่จากที่เราจะไปเราจะเดินค่อนข้างจะถูกทางในส่วนของการตารางข้อมูลและในส่วนของการเครื่องมือที่เราจะนำเสนอต่อไป แต่ในส่วนของการวิเคราะห์ในเชิงอาชญวิทยา ก็อาจจะกำหนดหรือถ้ามีข้อขัดข้องอันใดก็อาจจะขออนุญาตส่งให้ท่านอ่านหาอีเมลหรือโทรไปถามท่านถาม

ข้อมูลเพิ่มเติม และขออนุญาตขอลีเมลและพาสเวิร์ดด้วย ก็เห็นด้วยเพราะคิดว่าทั้งสองส่วนนี้น่าจะเดินไปด้วยกัน ในส่วนนี้ทางกระทรวงยุติธรรมและในส่วนตำรวจ ในส่วนนี้น่าจะใช้ได้ทั้งคู่

อาจารย์ขวัญเนตร สุขใจ ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ ในตารางถ้าจะน่าสนใจยิ่งขึ้นในเฟส1 มีประเด็นอยู่ว่าขอสังเกตที่น่าสนใจ และมันทำให้เห็นแนวโน้มของการพยากรณ์ทางอาชญากรรม อย่างเฟสหนึ่ง เคื่อบอกว่าเป็นนาฬิกาแห่งอาชญากรรม ท่านอาจารย์ได้ทำในเรื่องของช่วงเวลาอันนี้จะบอกได้เลยว่าเวลาในช่วงเที่ยงคืน ช่วงไหนเหตุไหนที่เกิดอาชญากรรม ถ้าเราจะเห็นจากตัวเลขมาเป็นโมเดลที่น่าสนใจคิดว่าน่าจะทำให้งานของเรามีการทันสมัยมากขึ้น ดูทำให้ประชาชนหรือคนที่ไปใช้ข้อมูลอ่านได้ง่ายมากขึ้น

ดร.อาภาศิริ สุวรรณานนท์ หัวหน้าคณะวิจัยได้กล่าวสรุปและปิดการประชุม

ปิดประชุมเวลา 16.30 น.

1. ดร.อาภาศิริ สุวรรณานนท์	หัวหน้าโครงการวิจัย
2. ดร. ชชาติชาย มหาคีตะ	นักวิจัย
3. นางจันทร์แรม เรือนแป้น	นักวิจัย
4. นางสาวรัฐลักษณ์ พิทักษ์จักรพิภพ	ผู้จัดการประชุม

2. ข้อเสนอแนะในที่ประชุม

๑. ให้ศึกษาข้อเสนอแนะจากงานเล่มเก่าของ รศ.ดร. จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย ที่ได้ทำการวิจัยไว้ว่ามีข้อเสนอแนะด้านใดบ้างลองนำมาพิจารณาในการวิจัยครั้งนี้

๒. การแบ่งประเภทของผู้ถูกระทำทางอาชญากรรมน่าจะแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ 1. กลุ่มของด้านชีวิตและร่างกาย 2. กลุ่มด้านที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน 3. กลุ่มด้านอาชญากรรมพิเศษ และ 4. กลุ่มที่รัฐตกเป็นผู้เสียหาย ซึ่งน่าจะทันสมัยกว่า

๓. นิยามคำศัพท์ควรมีความชัดเจนเพื่อสะดวกต่อการเข้าใจที่ตรงกัน เช่น ผู้ถูกระทำ เขยื้อ จำเลย โจทย์ ความเสียหาย หรือ คำว่าขโมย เป็นต้น

๔. การเก็บข้อมูลที่มีแบบสอบถามเดียวกัน 3 ปี จะเป็นปีเว้นปีก็ได้ แต่มันต้อง 3 รอบเป็นอย่างต่ำ เป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะ และอีกรอบต่อไปเป็นปีที่ 4 ปีที่ 6 หรือปีที่ 8 ไม่ต้องปีเว้นปี

๕. ควรจะมีการกล่าวถึงเรื่องการทำงานของเจ้าพนักงานอัยการและศาล ที่สร้างความเสียหายให้กับผู้ถูกระทำหรือประชาชนที่ก่อให้เกิดความเสียหายด้านเวลา

๖. การพยากรณ์ทางอาชญากรรม ควรจัดทำเป็นนาฬิกาแห่งอาชญากรรมจะสามารถบอกได้เลยว่าเวลาในช่วงเที่ยงคืน ช่วงไหนเหตุไหนที่เกิดอาชญากรรมมากที่สุด ถ้าเปลี่ยนจากตัวเลขมาเป็นโมเดลที่น่าสนใจคิดว่าน่าจะทำงานมีการทันสมัยมากขึ้นและทำให้ประชาชนหรือคนที่ไปใช้ข้อมูลอ่านได้ง่ายมากขึ้น

๗. ควรจะมีการเชื่อมโยงด้านข้อมูลของกลุ่มประเทศในอาเซียน AEC เพื่อจะได้ทราบว่าแต่ละประเทศนั้นมีการกระทำผิดด้านใดบ้าง มีคนไทยไปกระทำผิดในต่างประเทศหรือตกเป็นผู้ถูกระทำที่คนก็คดี และมีชาวต่างชาติที่มากระทำผิดในประเทศไทยหรือตกเป็นผู้ถูกระทำที่คนก็คดี

๘. ควรจะมีการทำสถิติข้อมูลวิธีการไกล่เกลี่ยเชิงบวก ว่ามีกี่คดีที่สามารถยอมความกันได้โดยไม่ต้องพึ่งกระบวนการยุติธรรมแบบเดิม และมีกี่คดีที่ไม่สามารถไกล่เกลี่ยได้สำเร็จ

๙. และในการเขียนบทที่ 4 นั้น น่าจะนำเสนอเฉพาะประเด็นที่สำคัญ ส่วนเรื่องตัวเลขของตารางน่าจะนำไปใส่ในภาคผนวก

๑๐. การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศมักจะไม่ได้ข้อมูลที่เป็นความจริง ผู้ตอบไม่อยากให้ข้อมูล จึงควรมีการอบรมผู้เก็บข้อมูลให้มีความเข้าใจในแบบสอบถามและความสามารถในการเก็บข้อมูลเชิงลึกได้

๑๑. ในแบบสอบถามประเด็น “อื่นๆ” ในหลาย ๆ ตัวแปร มีความถี่และคำร้อยละค่อนข้างสูง และไม่ใช้กลุ่มที่เป็นลำดับสุดท้ายของตัวแปรนั้น ๆ แต่การจัดทำฐานข้อมูลได้รวมทุกอย่างที่ไม่ใช่ตัวเลือกที่ปรากฏในแบบสอบถามให้อยู่ในกลุ่ม “อื่น ๆ” การวิเคราะห์ข้อมูลจึงไม่สามารถคลี่รายละเอียดเหล่านี้ออกมาให้เห็นได้ ดังนั้นในการจัดทำแบบสอบถามครั้งต่อไปควรให้ผู้ตอบระบุคำตอบให้ชัดเจน

๑๒. แบบสอบถามควรเพิ่มข้อคำถามการแก้ปัญหาการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม อย่างเช่น จากสื่อ ช่องทางทางสื่อเช่นวิทยุ ทีวี มีจำนวนมากที่ช่วยเหลือประชาชนโดยไม่ได้ผ่านเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือกระบวนการทางกฎหมาย ว่าได้ดำเนินการอย่างไรควรจะเก็บข้อมูลตรงนี้ด้วย ในส่วนของข้อมูลแหล่งข่าวทั้งหมดถึงที่มาจากเว็บไซต์ต่าง ๆ เพราะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ในการป้องกันอาชญากรรมต่อไป ซึ่งมันมีความต่อเนื่องจากผลวิจัยด้วยทำให้เรารู้ว่าต่อไปเราจะต้องเชื่อมโยงข้อมูลหรือสร้างเครือข่ายกับใคร

๑๓. ในแบบสอบถามนั้นมีข้อเกี่ยวกับศาสนาของผู้กระทำผิดหรือเป็นผู้ถูกระทำ ควรจะตัดออกไป เพราะศาสนาเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและไม่ควรนำมาเปรียบเทียบ

๑๔. และในการเขียนบทที่ 4 นั้น น่าจะนำเสนอเฉพาะประเด็นที่สำคัญ ส่วนเรื่องตัวเลขของตารางน่าจะนำไปใส่ในภาคผนวก